

der undersøges, er Undersøgelse værd; ellers er der ikke Mening i det. Den højtærede Minister indrømmer, at en Simplificering af Statsbanernes Kassevæsen har Krav paa Opmærksomhed, og at Lønudbetalingen, saaledes som jeg har skildret den, er højst uheldig og vil blive ændret snarest muligt. Det takker jeg for. Det er rigtigt, at det før den 6. August var endnu værre. Da gik Arbejderne nemlig midt i Arbejdstiden til Stationerne for at faa Lønnen udbetalt. Nu venter de til i Slutningen af Arbejdstiden, før de vandrer i Procession til den nærmeste Station, hvor de skal have Lønnen udbetalt. Men der spildes alligevel i det Tilfælde, ude fra Lejre, som jeg omtalte, en Time ugentlig pr. Mand, en Time à 2 Kr. 03 Øre pr. Mand. Der er forebragt mig et endnu grellere Eksempel et andet Sted fra, hvor der arbejder et Hold paa 150 Arbejdere. De har endnu længere til Udbetalingsstationen end Arbejderne i det førnævnte Tilfælde, saaledes at de spilder ugentlig 2 Timer for at tage ind til nærmeste Station. Det bliver et Beløb paa 304 Kr. 50 Øre ugentlig, der paa denne ene Plads anvendes til ingen Verdens Nytte. Men det Penge- og Arbejdsspild bliver altsaa fremtidig standset. Endelig gav den højtærede Minister mig Ret i, at Forsinkelsen ved Roskilde Stations Ombygning var højst uheldig, og lovede en Undersøgelse deraf.

Jeg kunde have indskrænket mig til at takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Beredvillighed til at rette de Fejl, jeg har fremdraget, hvis ikke nogle almindelige Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte, var blevet opfattet paa en Maade, der forekommer mig uheldig. De er i en Del af Pressen opfattede som en skarp Afvisning af en Kritik af Systemet som Helhed. Om selve Organisationen skal jeg ikke rejse Debat ved denne Lejlighed, det kan der blive Lejlighed til, naar den Kommission, der er nedsat, har endt sit Arbejde. Men indtil da tror jeg, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke skal være ked af, at Kritikken kommer frem, hverken den Kritik, der er rejst fra den Befolkning, som jo i alle Tilfælde har den Adkomst til at kritisere, at det er den, der betaler Underskuddet, ej heller den Kritik, som kommer fra praktisk kyndige Jernbanefolk, deriblandt fra saadanne Jernbanefolk, der som nogle af mine Hjemmelsmænd har haft Lejlighed til at drage Sammenligning mellem dansk Jernbaneadministration og Jernbaneadministrationen i andre Lande. Den højtærede Minister brugte i sit Svar til

mig Vendingen: Det er ikke noget ualmindeligt, at underordnede, selv om de sidder i betroede Stillinger, kan fremføre en skarp Kritik af Hovedledelsen. Nej, det er en almengyldig Sandhed. Men det er en lige saa almengyldig Sandhed, at den Kritik, der kommer fra underordnede, i Regelen er den eneste Kritik, der fremkommer imod en Hovedledelse. Jeg vil naturligvis ikke nægte, at der kan være Tilfælde, hvor en Hovedledelse kritiserer sig selv, men jeg tror, at jeg kan sige, uden at blive beskyldt for Overdrivelse, at det hører til Sjældenhederne. Den frabeder sig i Regelen Kritik, og naar der alligevel rejser sig Kritik imod den, bliver den fornærmet; og naar den højtærede Minister for offentlige Arbejder i den Situation, vi staar i, en Situation, hvor Nødvendigheden byder, at vi maa spare og simplificere og indskrænke os, fremdrager en saa almengyldig Sandhed, saa opstaar der nemt den Slags Misforstaaelser, som er opstaaet her, saa opfatter en Del af Pressen og maaske ogsaa selve Administrationen det, som om den højtærede Minister i al Almindelighed stiller sig paa Hovedledelsens Side og ogsaa frabeder sig Kritik. Denne Misforstaaelse forekommer mig skadelig, fordi den i en beklagelig Grad kan vanskeliggøre Ændringer til det bedre, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at de paa-gældende Udtalelser fra den højtærede Ministers Side ikke skal opfattes paa denne Maade.

Jeg skal herefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Povlsen, der forleden fra denne Talerstol slyngede nogle Adjektiver imod mig saa tunge som Favnebrænde. Det ærede Medlem har i det hele taget en meget ugrundtvigsk Maade at udtrykke sig paa, synes jeg, naar han staar overfor politiske Modstandere. Det ærede Medlem angreb en Artikel, jeg har skrevet i mit Blad under Overskriften „Vaalsepræsten“, og hans Angreb falder i to Dele. Han angreb det, som han kaldte Forhistorien til Vaalseaffæren, og han angreb min Omtale af de Begivenheder, der staar i Forbindelse med Pastor Arboe Rasmussens Afskedigelse. Der er ikke drevet Partipolitik fra radikal Side paa Vaalsesagen, vil det ærede Medlem hævde. Jo, der er drevet Partipolitik fra den Side i den Sag fra først til sidst. Det ærede Medlem blev udnævnt til Kirkeminister, bl. a. for at turnere Vaalseaffæren politisk, kirkepolitisk. Det ærede Medlem blev udnævnt til Kirkeminister midt under Højesterets Procedure om Arboe Rasmussen, fordi — som „Social-Demokraten“ skrev — „Hr. Keiser Nielsen ikke havde sin Sjæl i en